

на Римски те Папы, да обрѣща православни те въ соединеніе съ Римско-Католическа та церковь, той са обрѣналъ кодъ Папа та Иннокентія 3-го и искалъ да го приеми заедно съ народа въ унія та, и за поставлявани то Архіепископа Терновски, Архипастырѣ на сичка Българія, независымъ отъ Патріарха Цареградски. Иннокентіи 3-й ниса забявялъ да исплнин просьба та на Іоаница, и проводялъ Апостольскаго кнпеляна Іоанна сасъ хламида та за Архіепископа, дава му съ това право да коронясува Кралети Български; а послѣ малко времи дошелъ и Кардиналатъ Леонъ, съ скипетра, корона та и съ знаменіе за краля и пѣрвянь посвятилъ Архіепископа Василія въ Патріарха, а на третіятъ день послѣ това вѣнчалъ и Іоаница въ краля Български и Влашки (10,204). Само и за това требовала на Іоаница унія та; за да са соедини съ нея формально (законно), той никакъ не е мислялъ. Това са показало въ тая сама та година, кога то, по причина та назимани то Цариграда отъ западни те крестоносцы, Грецы те прибѣгнали за помощь кодъ Българи те: Іоаница, безъ забявяни зель страна та на Грецы те. Войска та му сасъ Балдуина Фландрска продължавала са около две години твърди счастливо. На